

Warszawa, dnia 19 października 2015 r.

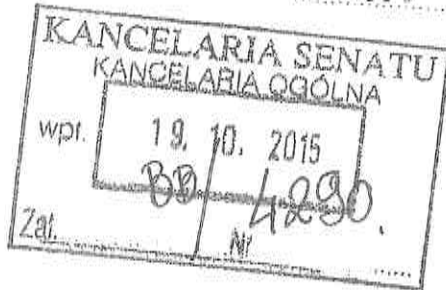
ZASTĘPCA PROKURATORA GENERALNEGO
NACZELNY PROKURATOR WOJSKOWY

L.dz. OP - 422/15

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wysłano dn. 20.10.15
nr 6238

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpięto dn. 19.10.15
nr 4290 podpis *Borusewicz*

Pan
Bogdan BORUSEWICZ
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Dot.: oświadczenia senatora Czesława Ryszki na 82 posiedzeniu Senatu
w dniu 1 października 2015 r.

Szanowny Panie Marszałku,

W związku z treścią przepisu art. 16 ustawy z dnia 9 maja 1996 r. „o wykonywaniu mandatu posła i senatora” (tekst jednolity – Dz.U. z 2011 r. Nr 7, poz. 29 z późn. zm.) oraz przepisu art. 49 ust. 4 i 5 uchwały Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 listopada 1990 r. „Regulamin Senatu” (tekst jednolity – M.P. z 2014 r., poz. 529 z późn. zm.), przedstawiam na ręce Pana Marszałka pisemną odpowiedź na oświadczenie złożone przez senatora Czesława Ryszkę podczas 82 posiedzenia Senatu w dniu 1 października 2015 r. dotyczące podjęcia działań zmierzających do udzielenia pomocy T

A w sprawie stwierdzenia nieważności karty powołania do zasadniczej służby wojskowej, które zostało skierowane do Naczelnej Prokuratury Wojskowej przy piśmie z dnia 12 października 2015 r., oznaczonym sygnaturą BPS/043-82-3538/15.

Mając na uwadze wskazane zastrzeżenia w zakresie sposobu prowadzenia postępowania administracyjnego przez Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Szczecinie zakończonego w dniu 18 sierpnia 2015 r. – w pierwszej instancji – wydaniem decyzji administracyjnej o umorzeniu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności karty powołania T A do zasadniczej służby wojskowej, uprzejmie informuję, że w dniu 16 października 2015 r. poleciłem Wojskowemu

Prokuratorowi Garnizonowemu w Szczecinie wnikliwe zbadanie prawidłowości toku postępowania administracyjnego prowadzonego we wskazanej sprawie w szczególności pod kątem podniesionych zarzutów.

O poczynionych w tej sprawie ustaleniach i zajęтым stanowisku poinformuję Pana Marszałka odrębnym pismem niezwłocznie po dokonaniu określonych czynności kontrolnych przez Wojskową Prokuraturę Garnizonową w Szczecinie, które będą możliwe do przeprowadzenia po zakończeniu postępowania odwoławczego prowadzonego w Sztapie Generalnym WP.

Jak bowiem wstępnie ustalono całość materiałów w tej sprawie została przekazana do Sztabu Generalnego WP wraz z odwołaniem od kwestionowanej decyzji Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Szczecinie złożonym zarówno przez T A , jak też i przez biorącą udział w postępowaniu administracyjnym Międzyzakładową Organizację Związkową WSZZ „Solidarność 80” przy KHW SA. KWK „Mysłowice – Wesola”.

Zgodnie z obowiązującą w postępowaniu administracyjnym zasadą dwuinstancyjności postępowania (art. 15 KPA) organ odwoławczy dokonuje nie tylko kontroli organu I instancji, ale również jest także ustawowo zobowiązany do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy (art. 138 KPA).

Nadmieniam przy tym, że zgodnie z poglądami prezentowanymi w doktrynie „prokurator korzysta z praw strony na zasadzie art. 188 KPA, ale tylko w takim przypadku, gdy przyjmuje udział w postępowaniu administracyjnym. Nie może on np. wnieść odwołania, jeżeli nie brał w ogóle udziału w postępowaniu w I instancji” (vide: m.in. teza 4 do art. 183 KPA – Barbara Adamiak, Janusz Borkowski – Kodeks postępowania administracyjnego – Komentarz 10 wydanie wyd. C.H. Beck Warszawa 2009 s. 642).

W tym stanie rzeczy w sytuacji, gdy prokurator nie uczestniczył w postępowaniu administracyjnym w I instancji, nie może w chwili obecnej zgłaszać potrzeby przeprowadzenia określonych czynności dowodowych ponieważ nie nabył praw strony.

„Prawa strony służą prokuratorowi dopiero od chwili włączenia się do postępowania administracyjnego. Praw tych prokurator nie posiada poza postępowaniem nie biorąc w nim udziału” (vide: Barbara Adamiak, Janusz Borkowski op cit. s. 648).

Nie ma jednak obecnie żadnych przesłanek wskazujących na to, że organ odwoławczy nie wywiąże się z obowiązku należytego rozpoznania złożonych odwołań,

zatem na etapie postępowania odwoławczego nie ma również podstaw prawnych do udziału prokuratora w tym postępowaniu – w trybie postanowień art. 183 KPA.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że wojskowe jednostki organizacyjne prokuratury nie posiadają informacji odnośnie liczby osób, którym w latach 1980-1983 przerwano studia z uwagi na działalność związkową i wcielono do zasadniczej służby wojskowej, gdyż prowadzenie w tym zakresie określonej statystyki nie należało i nie należy do ustawowych zadań prokuratury. W tej kwestii właściwym organem do udzielenia informacji jest Sztab Generalny WP.

W zakresie zwolnienia pokrzywdzonego z ewentualnej tajemnicy służbowej odpowiednią decyzję – na wniosek określonego organu prowadzącego postępowanie – wydaje Minister Obrony Narodowej. Naczelny Prokurator Wojskowy nie jest organem ustawowo właściwym do składania takiego wniosku, gdyż nie był organem prowadzącym omawiane postępowanie.

Z tego też powodu Naczelny Prokurator Wojskowy nie może ustanowić obrońcy z urzędu (w postępowaniu administracyjnym pełnomocnika) ani też wnioskować o jego ustanowienie do właściwego sądu, gdyż nie ma do tego ustawowych uprawnień.

Na zakończenie uprzejmie informuję, że w poruszanej sprawie nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz.U. z 2014 r., poz. 1851), w związku z czym wojskowe jednostki organizacyjne prokuratury nie mogą podjąć – również w trybie tej ustawy – działań wnioskowanych przez Pana Senatora Czesława Ryszkę.

L. Wygodzenie - Sztab Generalny WP

plk Jerzy ARTYMIAK
plk Jerzy ARTYMIAK